

Тази история Ви е предоставена от Ririro.com/bg безплатно. Нашата мисия е да дадем на всички деца в света безплатен достъп до множество истории. Историите могат да се прочетат, изтеглят и разпечатат онлайн и да покрият широк набор от теми, включително животни, фантазия, наука, история, разнообразни култури и много други.

Поддържайте нашата мисия, споделяйки уебсайта ни. Желаяем Ви много да се забавлявате с четене!

Ririro

ВЪОБРАЖЕНИЕТО Е ПО-ВАЖНО ОТ ЗНАНИЕТО

Ririro

Коледната елха на животните

Имало едно време животни, които решили да си имат коледна елха, и ето защо: Лястовиците в комините били разбудени от сън от радост и смях и надникнали надолу, виждайки много щастие. В центъра му било вечнозелено дърво, покрито с ярки разноцветни топки и блестящи златни и сребърни нишки. Имало звезда на върха, а под дървото имало кукли, шейни, ски, барабани и всякакви играчки, всички неща, от които момчетата и момичетата се нуждаят и харесват; а около това дърво се били събрали малки дечица със смаяни лица, развълнуващи се, щом някой смъкнел играчки и сладкиши от дървото или ги вадел изпод него, за да им ги даде.

Лястовиците разказали на другите животни всичко това, докато всички животни разбрали, че през един ден в годината децата са невероятно щастливи от някакво празненство, което се състои около ела от гората. Е, разбира се, питомните животни и домашните животни, кучетата, котките и мишките, знаели нещо повече за това празненство. Но пък те не посещавали дивите животни, защото се чувствали над тях.

Винаги се опитвали да бъдат като мъжете и жените, знаете, надували се и се престрували, че знаят всичко; но все пак били животни и от време на време нямало

как да не завържат приятелства с дивите създания. И когато ги питали за коледната елха, те разказали чудесни истории за някои от тях, които участвали в тези празненства, някои дори получили подаръци от дървото, точно като децата.

Казали, че дървото се нарича коледна елха, защото декорациите се слагали на нея само по Коледа, а Коледа било времето, когато мъжете, жените и малките деца винаги са мили, добри и обичащи и си дават един на друг неща. Това казали, че са видели и чули да се разказва за коледните елхи. Те не разбирали много защо се прави това, но знаели, че коледната елха носи коледния дух и били чували хората да казват, че коледният дух е велико нещо и че прави всички щастливи.

Животните си поговорили за това в техните леговища и убежища, в полета и в горите, дивите зверове и питомните – кравите и конете в конюшните си, овцете в оборите си, гълъбите в гълъбарниците си и пилетата в дворовете си, докато всички не се съгласили, че коледната елха ще бъде велико нещо за животни.

Както и хората, те също щели да си имат свое собствено дърво. Но как можели да го направят?

Тогава лъвът свикал среща, защото знаете, че лъвът е крал на зверовете и когато ги повика, всички трябва да дойдат. Преди, по време и след тези животински събрания имало кралски мир. Агнето можело да дойде на срещата и да седне до вълка, а вълкът нямало да

го докосне. Но вие знаете всичко за правилата на животните, защото сте го прочели в книгите и сте виждали картинките: как лъвът сяда на трона си с корона от едната страна на главата си, а всички други създания се събират около него.

После когато лъвът свикал срещата да се състои, лястовиците разказали какво са видели, а дебело куче мопс с панделка и сребърно звънче на врата си разказало история за коледната елха, която видяло и как сребърното звънче пораснало на това дърво за него, както и цяла кутия с най-добрите лакомства, за които си е мечтал, докато си лежал удобно похърквайки на възглавничка пред огъня. И персийска котка с козината си, сресана наобратно, измяукала историята си за коледната елха, която посетила и разказала как имало бяла мишка, направена от крема сирене за нея под дървото.

Тогава маймуните забърборили, слоновете забуботили, конете зацвилили, хиените се засмели и всеки по свой собствен начин спорел за коледната елха и казал какво ще направи, за да помогне да я направят.

Слонът щял да отиде в гората, да избере дърво и да го издърпа. Биволите щели да го извлачат. Жирафът щял да закачи играчките на по-високите клони, защото вратът му бил дълъг. Маймуните щели да се покатерят, докъдето жирафът не може да стигне.

Катериците щели да тичат по тънките клончета и да помагат на маймуните. Птиците щели да летят

наоколо, да вземат златни нишки и да ги сложат по дървото с клюновете си. Светулките щели да се скрият сред клоновете и да блестят като диаманти, а светецците червеи обещали да помогнат на светулките, като се преструват на свещи, ако някой ги вдигне и ги сложи в клоните. Папагалите и другите птици с красиви пера щели да спуснат перата си да висят сред клоните, а колибритата обещали да прелитат навътре-навън покрай клончетата и овцете да дават бяла вълна, която да разположат като сняг.

После папагалите се разпискали, а пауните запискали от наслада и нямало как да се разбере дали някой е гласувал да или не; но лъвът знаел; както и совата, защото той бил чиновник. Така че всяко животно планирало какво може да направи. Дори мъничкият бръмбар, който правел големи топки пръст, си помислил, че ако може да види някоя от тези топки, които растат на коледната елха на децата, може да успее да направи няколко и за дървото на животните.

Различни птици и зверове разказали за портокалите, ябълките, горските плодове и кой знае какво още можели да вземат и да закачат на дървото.

И така те се организирали как ще украсят дървото и следвало да решат какви

подаръци трябва да се закачат на дървото или да се сложат под него, защото всеки трябвало да има подарък. Ами, след толкова много обсъждане с рев и мучене, кукуригане и грачене, кряскане и скимтене, блеене и грухтене, и всички останали звуци на езика на птиците и зверовете, било гласувано всеки да си избере подаръка, който е искал да закачи на дървото.

Чиновникът сова ги викал по име един по един и всеки трябваше да обяви избора си. Така че започнали.

Папагалите и макаутата си помислили, че биха искали портокали, банани и такива неща, които ще изглеждат красиво на дървото. Червеношийките и кедровите копринарки избрали череши; яребиците – горски плодове, катериците, червените, сивите и черните – ядки, ябълки и круши. Маймуните казали, че ще се радват на гирлянди от пуканки, а котките и кучетата, спомняйки си коледния подарък, за който им разказали мопса и персийската котка, помолили за мънички мишки, направени от сирене или шоколад.

– Грух-грух! – казало прасето, – Искам хубаво ведро с кал на най-ниския клон.

– Уф! – казал черният леопард, толкова елегантен и толкова чист.

– Пфу! – рекла газелата с финия си усет за миризма.

– Цвил! – казал конят, толкова изискано обгрижен.

– Какво! – изревал лъвът, – какво е това, което искаш?

- Ведро с кал - изгрухтяло прасето. - Всеки си избира какво иска, аз също имам правото да избира какво искам.

- Но - изревал лъвът, - всеки си е избрал нещо красиво, за да направи от дървото радост за всички.

- Грух-грух - казал прасето. - Искам да получа това, което ще мога и да ям, а това е ведро с кал.

Както ви разказах, било гласувано всеки да получи това, което иска, закачено на дървото за него, така че лъвът не можел да откаже. Ако прасето изберяло кал, щяло да получи кал и той ядосано изревал:

- Ако прасето иска кал, трябва да получи ведро с кал, закачено на най-ниския клон на дървото!

Тогава злите очи на вълка блеснали, защото той бил следващ на ред и той казал:

- Ако прасето ще има кал, защото иска да яде кал, аз трябва да получа това, което искам да ям, а аз искам да ям крехко агне на шест месеца. - И при тези думи всички агнета и овце захленчили и заблеяли.

- Фа-ха! - излаяла лисицата; - тогава аз искам пуйка! - А пуйките закряхали от страх.

- А аз - рекъл ястребът, - ще искам заек.

- А аз - казал леопардът, - искам елен или газела.

Тогава отвсякъде се изпълнило със страх и врява.

Зайците се скрили в тревата; газелите и елените избягали; овцете и добитъкът се сгушили един до друг; малките птичета се издигнали във въздуха в ята.

Тогава малко агне пристъпило напред и изблеяло:

- Ах! Кралю лъв, ще бъде много тъжно, ако всички животни трябва да изгубят коледната си елха, защото самата мисъл за това дърво ни събра и ето ни тук, диви и питомни, свирепи и кротки, срещнахме се като приятели; и по-добре от това да няма дърво, е да ме отнесат и да ме закачат за него. Нека тигрите и леопардите, и вълците, и лисиците, и орлите, и ястребите, и совите и всички от техния вид бъдат доволни, че коледният им подарък ще е агне; и така можем да се сбlijим отново и да имаме щастливата си коледна елха, и всеки да има това, което желае.

- Но - каза лъвът, - какво ще получиш ти? Ако отдадеш себе си, тогава няма да имаш коледен подарък.

- Да - каза агънцето, - аз също ще получа това, което искам, защото ще съм сбlijил всички пак и ще съм направил всеки един щастлив.

После лъвът изрева:

- Вижте какво направи агнето! Моята храна, о, тигри и леопарди, и вълци, и орли и всички от вашия вид, е като вашата храна; но предпочитам нищо да не ям от нашата коледна елха, отколкото да взема това агънце за подарък.

Тогава всички зверове застинаха, защото лъвът изревал толкова силно и ядосано. След това лъвът се обърна към прасето и изревал:

- Виждаш ли това агънце! Не те ли е срам от това, което направи? Развали щастието на всички ни. Ще

вземеш ли назад избора си, прасе такова, или желаеш да развалиш коледната ни елха?

- Грух-грух - казало прасето, - това си е мое право. Искам нещо добро. Не ми пука за агнето ви. Искам си калта!

Тогава лъвът пак изревал:

- Всички ли си избрахте? - всички отговориха:

- Да.

- Тогава - казал лъвът, - е време за моя избор.

И всички казали:

- Така е.

- Обичам дебели и крехки прасета. Избирам си прасе за коледен подарък - изревал лъвът.

Чували ли сте как пици прасе? О, как изпищяло това прасе тогава! И станало на дебелите си крачета, опитвайки се да избяга, но всички животни се събрали около него в кръг и когато прасето открило, че не може да избяга, легнало по гръб с крака във въздуха и изпищяло с цяло гърло:

- Ох, не искам калта, връщам си думите! Не искам нищо!

В началото никой не го чувал, защото всички говорели едновременно по техния си начин - лаели и ръмжали, и ревали, и буботели; но лъвът видял, че прасето пици нещо, така че изревал за тишина и тогава те чули пищенето на прасето, че не иска никаква кал. А лъвът изревал силно:

- Чухте го. Записа ли совата, че прасето няма да получи кал?
- Да - казала совата.
- Тогава - казал лъвът, - запишете, че лъвът не иска прасе.

И така се оказало, че животните все пак получили коледната си елха; но вместо да закачат агнета по дървото, те се съгласили, че могат да закачат малки картинки с агнета и други птици и животни. Така се разпространил и обичаят и сред хората да закачат същите малки картинки по елхите си.